

[Carl Petersen.]

i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa dette Faktum.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen siger, at naar han som Organisationsmand, som Formand for De samvirkende danske Husmandsforeninger, var gaaet ind for dette Forslag, vilde han føle det, som om han løb fra sit Ord, hvis han havde taget en anden Stilling. Jeg vil hertil sige, at jeg har overhovedet ikke bebrejdet det ærede Medlem, at han ikke kunde naa længere ved Forhandlinger Organisationerne imellem. Jeg er for gammel Organisationsmand til ikke at vide, hvordan det Spil foregaar. Men det, jeg kunde fristes til at bebrejde det ærede Medlem, er, at han som Ordfører for det politiske radikale Venstre, der dog altid har vist en vis Interesse for Husmændene, ikke har udnyttet Muligheden for at skaffe dem den Fordel, der med Rette tilkommer dem i denne Forbindelse. Det er det, jeg har villet sige med de Bemærkninger, jeg har gjort herom, og der er en Væsenforskel paa det og den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udlagde min Bemærkning.

Den højtærede Landbrugsminister anfører, at dette er nærmest en teoretisk Debat, for det er meget tvivlsomt, om der overhovedet kommer Korn til Landet. Ja, jeg maa indrømme, at jeg er heller ikke blandt dem, der er bombesikre paa, at der kommer Korn, men jeg maa sige, at det foruroliger mig lidt, naar man fra en enkelt Organisations Side under disse Forhandlinger har sat saa stærkt ind paa dette Spørgsmaal for netop at faa denne Bestemmelse ind i Loven. Saa har man Lov til at spørge sig selv: Hvad er Motiveringen for denne Organisations Stilling? Jeg kan ikke finde bedre Forklaring end den, at denne Organisation i hvert Tilfælde er af den Opfattelse, at der er Mulighed for, at der i Tiden inden 1. Marts 1947 importeres Korn, og i saa Fald bør der foretages en procentuel Nedsættelse. Men det ved jeg altsaa ikke noget bestemt om, det er blot den Vurdering, jeg har anlagt, og jeg vil tro, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen nok er enig med mig i dette Spørgsmaal.

Den højtærede Landbrugsminister sagde dernæst, at det var mærkeligt, jeg var gaaet imod Forhandlingsretten for Organisationerne. Jeg har overhovedet ikke nævnt, at jeg ikke var indforstaaet med, at Organisationerne forhandlede sig til Rette, men jeg gentager, at jeg tror ikke, det er klogt, at man gør det paa en saadan Maade, at Rigsdagen unddrages den Indflydelse paa Lov-

givningsarbejdet, som tilkommer den. Det understreger jeg endnu en Gang.

Den højtærede Landbrugsminister antydede, at naar vi havde stillet vort Ændringsforslag, var det nærmest, fordi vi nærede en vis Frygt for Kommunisterne. Det har jeg nu ikke haft i min Tanke, det har jeg ikke. Jeg synes, at baade Ændringsforslaget og den Motivering, jeg har givet, er saa sagligt præget, som de overhovedet kan være. Der er ingen Uenighed om, at det er den paagældende Gruppe af Landmænd, der har baaret de tungeste Byrder under Krigen. Saa er der formentlig heller ingen Uenighed om, at man, naar der er Mulighed for at importere Korn, bør give disse Landmænd en vis Fortrinsret til det første Kvantum Korn, som kommer ind, og vi har ment, at dette passende kunde sættes til 50 000 t. Prøv nu at regne ud, hvad en procentuel Nedsættelse over hele Linien vilde betyde, hvad de enkelte afleveringspligtige Landmænd vilde spare. Det vilde ikke betyde meget, men det vilde betyde meget for den Husmand, der er økonomisk daarligt stillet, hvis han fik Mulighed for en Smule forøget Tildeling af Korn. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale det Ændringsforslag, vi har stillet. Det er, synes jeg, saa sagligt motiveret og saa berettiget, at man overhovedet ikke kan antyde, at der skulde ligge usaglige Momenter bag ved.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at jeg er ganske klar over, at Tildelingskornet har man givet til Brug, der ligger paa 6 000 Kr.s Grundværdi og derunder, i hvert Tilfælde er dette Skalaen stort set, og at Udstykningen, som man foretager den nu og ønsker den foretaget, ligger paa 8 000—9 000 Kr.s Grundværdi. Men det er en Kendsgerning, at Brug af den Størrelse, jeg her har nævnt, vil ikke paa hjemmeavlede Produkter, af Markens Afgrøde, kunne klare sig, saa snart Priserne gaar ned. Det er jo allerede slet ikke saa kort Tid siden, at den tidligere Landbrugsminister Bording sagde, at det kostede 50 000 Kr. at udstykke et Husmandsbrug. Siden er Omkostningsniveauet steget ganske betydeligt. Udgifterne fordeles paa den Maade — stadig efter Hr. Bornings Opgivelse —, at det offentlige maa tilskyde 14 800 Kr., og den paagældende selv maa stille med 8 200 Kr., hvorefter han skylder 27 000 Kr. Enhver kan sige sig selv, at en arm Mand paa en Bedrift, der er stillet saadan — det er oven i Købet meget værre i Dag — kan ikke klare sig igennem paa de hjemmeavlede Produkter, det er